

De eerste winterwandeling in Austerlitz van 2020

De wandelgroep loopt een stuk bos in van het gebied Bornia/Heidestein in Austerlitz. Foto: Janneke van der Ende

Door: Janneke van der Ende

AUSTERLITZ- Grintpaden, zandpaden en paden waar grote boomstammen her en der de weg versperren. Ijslandsmos, vingerhoedskruid en een Pinetum. Tijdens een wandeling van twee uur door de natuur van landgoed Bornia en Heidestein op zondag 5 januari in Austerlitz kom je ze allemaal tegen. Doormiddel van vertelmomenten tussen het wandelen door komen de wandelaars meer te weten over de natuur en de geschiedenis van het gebied. Deze winterwandelingen worden iedere eerste zondag van de maand georganiseerd door Gilde Zeist in de periode van december tot en met maart.

De wandelaars verzamelen zich om 10.00 uur bij de bushalte op het dorpsplein van Austerlitz. Gerard en Hans zijn de vrijwilligers van 't Gilde Zeist die deze wandeling zullen begeleiden. Ze geven beide de naderende deelnemers een hartelijke hand en stellen zich voor. "Nog de beste wensen, hé", groet een vrouw de groep terwijl ze komt aanlopen. Na het vervullen van de financiële bijdrage van 2,50 euro, die met een plastic bakje wordt opgehaald, verwelkomt Gerard de groep wandelaars: "Namens 'T Gilde Zeist van harte welkom bij de eerste wandeling van 2020"

In de verte slaat de klok 10.00 uur. De groep wordt even geteld, waarna de wandeling van start gaat. Na vijf minuten lopen worden de straatstenen verruild voor een grintweggetje en niet veel later weer voor een pad wat bezaaid is met gevallen bladeren. Om de zoveel tijd wordt er door Gerard of Hans even een vertelmoment ingelast. Eén van hen vertelt

De grond waar de groep overheen loopt is bezaaid met oranje, natte, gevallen bladeren.

dan een kort verhaal over de geschiedenis of juist een specifiek verhaal over de natuur van de plek waar de groep stil staat. Gerard begint te vertellen over de eerste plek: "Dit is de plek waar generaal Marmont in 1804 begonnen is met het oprichten van het kampement met 18.000 man". Gerard wordt onderbroken door een wandelaarster uit de groep die opmerkt dat een fietser hen nadert. De groep maakt plaats. "Laten we hem aanmoedigen!", roept de man in een donkerblauwe jas uit de groep. Terwijl de fietser de groep passeert applaudiseren een paar wandelaars en roepen "Kom op, je kunt het!". De fietser houdt zijn vuist in de lucht alsof hij de *Tour de France* finisht. De groep grinnikt na het voorval. "Maar hij mag hier helemaal niet fietsen!", merkt een mevrouw plots op. "Oh..", zegt de applaudiserende man en de groep lacht nu nog harder.

Een aantal mountainbikers passeren ons terwijl gids Hans zijn verhaal doet.

Er volgen verschillende paden. Grote open vlaktes waar de groep op smalle paadjes door de struiken slalomt, paden met grote boomstammen, die de weg her en der versperren, maar ook paden waar mountainbikers kruisen. "Ho even. Pas op hier!", roept Hans. Hij staat stil bij een kruising. "We gaan hier binnenkort ook stoplichten plaatsen, hoor!", grapt hij erachteraan. De groep lacht even met hem mee. Een aantal mountainbikers rijdt langs. Allemaal begroeten ze de groep met een vriendelijk "goedemorgen". Hans verteld: "De mountainbikers kunnen in dit gebied rijden door een vignette te kopen voor 7,50 euro". De wandelaars kijken daarna eerst goed links, rechts en dan weer links, voordat ze het pad oversteken.

Terwijl de groep door de natuur wandelt, wordt er veel met elkaar gepraat. Naast het geluid van de conversaties is achter de bomen continu het geraas van de snelweg te horen. "Als je de weg kwijt bent in het bos, moet je goed luisteren naar de A12. Dan kun je je goed oriënteren", verteld Gerard aan de groep. Bijna alle deelnemers hebben wandelschoenen aan en enkelen hebben ook wandelstokken mee. Bij het tegenkomen van andere wandelaars of hardlopers worden deze door bijna iedereen hartelijk begroet. "Hey, je gaat de verkeerde kant op hoor!", grapt een man uit de groep tegen een bekende die voorbijloopt.

De wandeling vervolgt over een zandpad. Hans vertelt dat de open vlakte achter hem lang geleden een golfbaan is geweest. Bij een ander vertelpunt wordt er uitgelegd wat vingerhoedskruid is: een giftige plant en de Gele Slijmzwam: een unieke plant in de winter. Als de groep over een hobbelig pad wandelt grapt een wandelaarster: "Nu weet ik waarom wandelaars zo veel naar de grond kijken".

Gids Hans laat aan de groep zwammen zien die aan een boom groeien. "Deze zwammen trekken alle voedingsstoffen uit de boom."

Gerard houdt bij een ander vertelmoment een foto in de lucht om aan de wandelaars te laten zien. Het is een oud theehuisje die vroeger op die plek heeft gestaan. “Oh, die herken ik nog. Daar ben ik weleens langs gelopen”, zegt een man uit de groep meteen. Gerard kijkt verbaasd en ook de groep kijkt de man even aan. “Dit theehuisje is wel heel lang geleden hoor. Ik denk dat u in de war bent met een ander gebouwtje”, antwoordt Gerard. “Nou, ik ben ook niet zo jong meer hoor!”, grapt de man. De groep lacht.

Gids Gerard laat een foto zien van hoe het gebied er vroeger uit zag en hoe het gebied eruitzag met sneeuw.

Via een paadje door een Pinetum: een verzameling van verschillende soorten bomen, begint de groep aan de terugweg, nadat er op verschillende plekken nog iets verteld wordt door Gerard of Hans. De wandeling eindigt bij de bushalte op het dorpsplein, waar de wandeling ook begon. Gerard sluit de rondleiding af door de wandelaars een papieren boekje uit te delen met daarin de informatie die tijdens de wandeling is verteld. Daarna nodigt hij ze uit om nog even wat te drinken in café Ouwekamp. De meesten gaan nog even mee en verspreiden zich over een aantal tafels. Ze kletsen met elkaar over van alles en nog wat.

De groep wandelaars loopt een lage berg op en heeft daar uitzicht over een lange open vlakte van zand, begroeiing en heuvels.